

EBA/GL/2015/07

06.08.2015

Smernice

o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU

Kazalo

Smernice organa EBA o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU	3
Naslov I – Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov	4
Predmet urejanja	4
Opredelitev pojmov	5
Področje uporabe in naslovniki	5
Naslov II – Objektivni elementi za ugotavljanje, ali institucija propada ali bo verjetno propadla	6
1. Splošni premisleki	6
2. Kapitalski položaj	7
3. Likvidnostni položaj	8
4. Druge zahteve za nadaljnje dovoljenje	10
Naslov III – Postopek ugotavljanja, ali institucija propada ali bo verjetno propadla	12
1. Ugotovitev, ki jo sprejme pristojni organ	12
2. Ugotovitev, ki jo sprejme organ za reševanje	12
3. Posvetovanje in izmenjava informacij med pristojnim organom in organom za reševanje	13
Naslov IV – Končne določbe in izvajanje	14

Smernice organa EBA o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora in o tem, kako bi bilo treba zakonodajo Unije uporabljati na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Dolžnost poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 06.10.2015 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletni strani organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2015/07“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletni strani organa

EBA. Naslov I – Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev

pojmov

Predmet urejanja

5. V skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU je namen teh smernic spodbujati usklajevanje nadzornih praks in praks reševanja glede razlage različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla.
6. Za ta namen te smernice zagotavljajo sklop objektivnih elementov, ki bi morali podpreti ugotovitev, da institucija propada ali bo verjetno propadla glede na okoliščine iz člena 32(4)(a), (b) in (c) Direktive 2014/59/EU. Kadar tako ugotovitev sprejme pristojni organ, bo ta temeljila na rezultatih procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREPSREP), ki se izvede v skladu s členom 97 Direktive 2013/36/EU in je dodatno opredeljen v smernicah o SREP. Zato mora včasih organ za reševanje pojasniti rezultate SREP, ko se v skladu s členom 32(1)(a) Direktive 2014/59/EU z njim posvetujejo pristojni organi.
7. Te smernice niso namenjene omejevanju končne presoje pristojnega organa in organa za reševanje pri ugotavljanju, ali institucija propada ali bo verjetno propadla. Ugotovitev, da je pri posamezni instituciji prisoten objektivni element, naveden v naslovu II teh smernic, ne bi smela povzročiti, da pristojni organ ali organ za reševanje, odvisno od primera, samodejno sprejme ugotovitev, da institucija propada ali bo verjetno propadla, ali samodejno uporabi orodja za reševanje. Podobno seznam objektivnih elementov, opredeljenih v teh smernicah, ni izčrpen in bi moral ostati odprt, saj vseh kriznih okoliščin ni mogoče razumno predvideti.
8. Te smernice je treba razlagati v povezavi s pogoji iz člena 32(1)(b) in (c) Direktive 2014/59/EU, ki poleg ugotovitve, da institucija „propada ali bo verjetno propadla“, določajo še dve zahtevi, ki morata biti izpolnjeni za sprejetje ukrepov za reševanje. Zato ugotovitev, da institucija propada ali bo verjetno propadla, ki jo sprejme pristojni organ in/ali organ za reševanje v skladu s temi smernicami, sama po sebi ne pomeni, da so izpolnjeni vsi pogoji za sprejetje ukrepov za reševanje. Zaradi izčrpnosti je treba upoštevati, da se lahko v skladu s členom 32(1)(b) in (c) Direktive 2014/59/EU ukrepi za reševanje sprejmejo le, če niso na voljo alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi, ki bi bili lahko sprejeti za odpravo teh razmer v razumnem roku, in če je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa.
9. Določbe teh smernic bi se morale uporabljati tudi, kadar ugotovitev, da institucija propada ali bo verjetno propadla, sprejme zadevni organ v okviru ugotavljanja, da institucija ni več sposobna uspešno poslovati, za namen uporabe pooblastila za odpis in/ali konverzijo v skladu s členom 60 Direktive 2014/59/EU.

Opredelitev pojmov

11. V teh smernicah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- „SREP“ pomeni proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97 Direktive 2013/36/EU, ki je dodatno opredeljen v smernicah o SREP.
 - „Smernice o SREP“ pomenijo Smernice organa EBA o skupnih postopkih in metodologijah za SREP, pripravljene v skladu s členom 107(3) Direktive 2013/36/EU².
 - „Skupna ocena SREP“, kot je opredeljena v smernicah o SREP, pomeni posodobljeno oceno splošne uspešnosti poslovanja institucije na podlagi ocene elementov SREP.
 - „Skupni rezultat SREP“, kot je opredeljen v smernicah o SREP, pomeni numerični kazalnik celotnega tveganja za uspešno poslovanje institucije na podlagi skupne ocene SREP.

Področje uporabe in naslovniki

12. Te smernice so namenjene pristojnim organom iz člena 4(2)(i) Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi organa EBA in organom za reševanje iz člena 4(2)(iv) Uredbe (EU) št. 1093/2010 pri ocenjevanju, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(1)(a) ali členom 32(2) Direktive 2014/59/EU.
13. Smernice se uporabljajo tudi za institucije, ki same ugotovijo, da propadajo ali bodo verjetno propadle, v skladu s členom 81(1) Direktive 2014/59/EU. Zato se deli teh smernic, ki se nanašajo na pogoje za reševanje iz člena 32(1)(b) in (c) Direktive 2014/59/EU, ne uporabljajo za institucije.
14. Področje uporabe teh smernic se razširi prek področja uporabe iz člena 32(4) Direktive 2014/59/EU, ker oddelek 3 naslova III zajema tudi posvetovanje in izmenjavo informacij med pristojnim organom in organom za reševanje za namen ugotavljanja, ali institucija propada ali bo verjetno propadla. V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 lahko organ EBA izda smernice za vzpostavitev doslednih, uspešnih in učinkovitih nadzornih praks v okviru evropskega sistema finančnega nadzora. Dodatne smernice iz oddelka 3 naslova III so omejene na izmenjavo informacij med organi, ustanovljenimi v isti sodni pristojnosti, pri čemer njihove določbe ne posegajo v pravila za izmenjavo informacij med organi različne sodne pristojnosti. V državah članicah, v katerih organ za reševanje ni pristojen za ugotavljanje, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, se ne uporabljajo določbe iz odstavkov 40–41.

² EBA/GL/2014/13 z dne 19. decembra 2014.

Naslov II – Objektivni elementi za ugotavljanje, ali institucija propada ali bo verjetno propadla

1. Splošni premisleki

15. Za namen ugotavljanja, ali institucija propada ali bo verjetno propadla glede na okoliščine iz člena 32(4)(a)–(c) Direktive 2014/59/EU, bi morala pristojni organ in organ za reševanje, odvisno od primera, oceniti objektivne elemente v zvezi z naslednjimi področji, kakor so dodatno opredeljena v teh smernicah:
 - kapitalski položaj institucije;
 - likvidnostni položaj institucije in
 - morebitne druge zahteve za nadaljnje dovoljenje (vključno z ureditvami upravljanja in operativno zmogljivostjo).
16. Objektivne elemente, navedene v teh smernicah, bi bilo treba natančno in celovito analizirati. Ugotovitev, da institucija propada ali bo verjetno propadla, bi morala ostati del strokovne presoje in ne bi smela samodejno izhajati le iz enega od objektivnih elementov. To zlasti velja za razlago elementov, na katere lahko vplivajo dejavniki, ki niso neposredno povezani s finančnim položajem institucije.
17. V večini primerov se pričakuje, da ugotovitev, da institucija propada ali bo verjetno propadla, ne temelji na enem, ampak na več dejavnikih, ki so določeni v teh smernicah. Kljub temu bi v nekaterih okoliščinah tudi izpolnitev le enega pogoja zadoščala za sprožitev reševanja, odvisno od njegove resnosti in bonitetnega vpliva.
18. Brez poseganja v odstavek 16 bi bilo treba nekatere objektivne elemente, vključene v te smernice, kot so makroekonomski razvoj in tržni dejavniki, vedno ocenjevati v povezavi z drugimi dejavniki za ugotavljanje, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, in jih upoštevati v okviru celovite ocene institucije. Kadar zadevni organi uporabljajo zunanje kazalnike iz odstavkov 21(c)–(e) in 25(a) in (b) teh smernic, je treba vsako ugotovitev, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, podpreti z objektivno oceno dejanskega finančnega položaja institucije, da se upoštevata tveganje špekulacij na trgu in tveganje za neuspeh na trgu v primeru sistemske krize.
19. Ugotovitev pristojnega organa ali organa za reševanje, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, bi morala temeljiti na oceni objektivnih elementov iz oddelkov 2, 3 in 4 naslova II, pri čemer je treba, kadar je to primerno, upoštevati naslednje:
 - a. dejstvo, da je institucija začela izvajati svoj načrt sanacije ter da izvajanje možnosti za sanacijo, izbranih v okviru načrta sanacije, ni bilo uspešno, zlasti kadar je začetek izvajanja načrta sanacije za institucijo uvedel pristojni organ kot ukrep za zgodnje posredovanje v skladu s členom 27(1)(a) Direktive 2014/59/EU;

- b. obvestilo, ki ga prejme pristojni organ v skladu s členom 81(1) Direktive 2014/59/EU od upravljalnega organa institucije, ki meni, da institucija propada ali bo verjetno propadla.

2. Kapitalski položaj

- 20. V skladu s členom 32(4)(a) in (b) Direktive 2014/59/EU bi se moralo za institucijo šteti, da propada ali bo verjetno propadla, če zanjo velja naslednja merila oziroma obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti:
 - a. kršila kapitalske zahteve, vključno z zahtevami, sprejetimi v skladu s členom 104(1)(a) Direktive 2013/36/EU, v zvezi z nadaljnjim dovoljenjem, in to na način, ki bi upravičil odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa, med drugim zato, ker je institucija ustvarila ali bo verjetno ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšen del, ali
 - b. imela sredstva, ki bodo nižja od njenih obveznosti.
- 21. Pri ocenjevanju sredstev in obveznosti institucije v bližnji prihodnosti ter pri ocenjevanju, ali bo institucija v bližnji prihodnosti izpolnjevala kapitalske zahteve, bi moralo ugotavljanje temeljiti na objektivnih elementih, ki med drugim vključujejo:
 - a. raven in sestavo kapitala, ki ga ima institucija, ter ali institucija izpolnjuje minimalne in dodatne kapitalske zahteve, ki veljajo zanjo v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 104(1)(a) Direktive 2013/36/EU;
 - b. rezultate pregleda kakovosti sredstev, vključno s pregledom nacionalnega mehanizma nadzora/mehanizma nadzora Unije/enotnega mehanizma nadzora, ki kaže znatno znižanje vrednosti sredstev, kar povzroči kršitev kapitalskih zahtev, kadar so te na voljo;
 - c. rezultate morebitnega vrednotenja, izvedenega za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s členom 36(4)(a) Direktive 2014/59/EU, kadar so na voljo, ali
 - d. rezultate katerega koli drugega ocenjevanja, prilagojenega instituciji, glede vrednosti njenih sredstev in obveznosti, ne glede na to, ali ga je izvedel neodvisni cenilec ali organ za reševanje ali katera koli druga oseba, v kolikor je uporabljena metodologija vrednotenja skladna s členom 36 Direktive 2014/59/EU, pri čemer rezultati podpirajo ugotovitev, da so sredstva institucije manjša od njenih obveznosti ali da bo do tega verjetno prišlo v bližnji prihodnosti. Elementi rezultatov vrednotenja se lahko uporabijo pri ugotavljanju, ali institucija krši ali bo v bližnji prihodnosti verjetno kršila kapitalske zahteve iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, in to na način, da bi bil upravičen odvzem dovoljenja, kadar je to na voljo.
- 22. Dodatni elementi, ki bi jih bilo treba upoštevati pri oblikovanju ugotovitev iz odstavka 19, kadar so ti pomembni glede na značilnosti institucije, vključujejo:

- a. nevarnosti za kapitalni položaj institucije in njeno uspešno poslovanje, ki izhajajo iz znatnega nezačasnega zvišanja stroškov financiranja institucije do ravni, ki je za institucijo nevzdržna;
 - b. verjeten nastop pomembnih zunajbilančnih postavk institucije (tj. pogojnih obveznosti) v bližnji prihodnosti, kar bi povzročilo precejšnjo izgubo, ki bi ogrozila kapitalni položaj institucije in njeno uspešno poslovanje;
 - c. pomemben neugoden razvoj v makroekonomskem okolju, ki bi lahko ogrozil kapitalni položaj institucije in njeno uspešno poslovanje, vključno z ustreznimi premiki pri obrestnih merah, vrednosti nepremičnin ali gospodarski rasti. Tak razvoj bi moral znatno neugodno vplivati na poslovni model institucije, obete za njeno donosnost, kapitalni položaj in uspešno poslovanje;
 - d. znatno poslabšanje dojemanja institucije na trgu, ki je razvidno na podlagi kazalnikov, ki kažejo, da je solventnost institucije resno oslABLJENA ter da sta ogrožena njen kapitalni položaj in uspešno poslovanje, kar se med drugim odraža v zniževanju razmerja med tržno in knjigovodsko vrednostjo ali hitrem zviševanju ravni ekonomskega vzvoda (tj. ekonomski vzvod, izmerjen kot razmerje med skupnimi sredstvi in tržno vrednostjo lastniškega kapitala). Razvoj obeh razmerij je mogoče primerjati s subjekti, primerljivimi z institucijo, ob ustreznem upoštevanju izkrivljanj, ki lahko izhajajo iz razlik v računovodskih standardih, ali
 - e. znatno nezačasno poslabšanje absolutnega in relativnega razvoja tržnih kazalnikov, vključno s kazalniki, ki temeljijo na lastniškem kapitalu, kadar je to mogoče (na primer cena delnic ter razmerje med knjigovodsko in tržno vrednostjo lastniškega kapitala), ali kazalniki na podlagi zadolženosti (na primer kreditne zamenjave in razmiki pri dolžniških instrumentih), ki kažejo, da bo institucija verjetno imela izgube, ki bi lahko ogrozile njen kapitalni položaj in uspešno poslovanje.
23. V povezavi z odstavkom 19(b) se šteje, da se uresniči skrajni primer nezadostnega kapitalnega položaja, kadar institucija nima dovolj sredstev, da bi pokrila svoje obveznosti. Verjetnost takega položaja se lahko oceni na podlagi okoliščin in dogodkov iz odstavkov 20 in 21.

3. Likvidnostni položaj

24. V skladu s členom 32(4)(a) in (c) Direktive 2014/59/EU bi se moralo za institucijo šteti, da propada ali bo verjetno propadla, če zanjo velja naslednje oziroma obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti:
- kršila regulativne likvidnostne zahteve, vključno z zahtevami, sprejetimi v skladu s členom 105 Direktive 2013/36/EU, za nadaljnje dovoljenje, in to na način, ki bi upravičil odvzem takega dovoljenja s strani pristojnega organa, ali

- nezmožna plačevati svoje dolgove in obveznosti, ko zapadejo v plačilo.
25. Ugotovitev, ali je verjetno, da institucija ne bo mogla izpolniti regulativnih zahtev za likvidnost ali plačati svojih dolgov in obveznosti, ko zapadejo v plačilo, bi morala temeljiti na objektivnih elementih, med drugim vključno z naslednjim:
- a. pomemben neugoden razvoj, ki vpliva na razvoj likvidnostnega položaja institucije in vzdržnost njenega profila financiranja ter njeno skladnost z minimalnimi likvidnostnimi zahtevami, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 575/2013, in dodatnimi zahtevami, določenimi v skladu s členom 105 navedene uredbe ali v skladu z nacionalnimi minimalnimi likvidnostnimi zahtevami;
 - b. znaten nezačasn neugoden razvoj likvidnostnega blažilnika institucije in njene zmožnosti nadomestitve. Pri oceni dinamike zmožnosti nadomestitve bi bilo treba po potrebi upoštevati:
 - zelo verjetne likvidnostne prilive, vključno s prejetimi odobrenimi kreditnimi linijami in bančnimi kreditnimi linijami;
 - morebitne napovedane pogodbene prilive;
 - zmožnost obnovitve financiranja (vključno z zapadlostjo in vrsto instrumentov novega financiranja);
 - dostop do dolgoročnega financiranja;
 - izredno in veliko zmanjšanje ali prenehanje bančnih kreditnih linij, ki jih zagotovijo nasprotne stranke;
 - c. nezačasno zvišanje stroškov financiranja institucije do nevzdržne ravni, kar se zlasti kaže v zvišanju stroškov (na primer v razmikih) zavarovanega in nezavarovanega financiranja glede na primerljive institucije;
 - d. znaten neugoden razvoj trenutnih in prihodnjih obveznosti institucije. Pri oceni razvoja obveznosti institucije bi bilo treba po potrebi upoštevati:
 - pričakovane in izredne odlive likvidnosti, vključno z zahtevami nasprotnih strank institucije za doplačila kritja in/ali predčasno odplačilo obveznosti in pojav znakov morebitnega navala na banke;
 - pričakovane in izredne zahteve v zvezi z zavarovanjem ter razvoj odbitkov zavarovanja s strani centralnih nasprotnih strank in drugih nasprotnih strank;
 - morebitne pogojne obveznosti, vključno s tistimi, ki izhajajo iz odobrenih kreditnih in bančnih kreditnih linij;

- e. položaj institucije v plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemih ter kakršne koli znake, da ima institucija težave pri izpolnjevanju svojih obveznosti, vključno z izvrševanjem plačil v plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemih, ali
 - f. razvoj, ki bi verjetno resno ogrozil ugled institucije, zlasti znatno znižanje bonitetne ocene s strani ene ali več bonitetnih agencij, če bi to povzročilo znatne odlive ali nezmožnost obnovitve financiranja ali aktiviranje pogodbenih sprožilcev na podlagi zunanjih bonitetnih ocen.
26. Dodatni elementi, ki bi jih bilo treba upoštevati, kadar so ti pomembni za značilnosti institucije, vključujejo:
- a. pomemben neugoden razvoj v makroekonomskem okolju, ki bi lahko ogrozil finančni položaj institucije in njeno uspešno poslovanje, vključno s premiki pri obrestnih merah, vrednosti nepremičnin ali gospodarski rasti. Tak razvoj bi moral neposredno ali posredno znatno neugodno vplivati na likvidnostni položaj institucije; ali
 - b. znatno poslabšanje dojemanja institucije na trgu, ki je razvidno na podlagi znakov nezačasnega poslabšanja v absolutnem in relativnem razvoju tržnih kazalnikov, vključno s kazalniki, ki temeljijo na lastniškem kapitalu, kadar je to mogoče (na primer cena delnic ter razmerje med knjigovodsko in tržno vrednostjo lastniškega kapitala), ali kazalniki na podlagi zadolženosti (na primer kreditne zamenjave in razmiki pri dolžniških instrumentih), ki kažejo, da bo institucija verjetno imela izgube ali likvidnostne težave, ki bi lahko ogrozile njeno uspešno poslovanje.

4. Druge zahteve za nadaljnje dovoljenje

27. V skladu s členom 32(4)(a) Direktive 2014/59/EU se šteje, da institucija propada ali bo verjetno propadla, če krši ali bo v bližnji prihodnosti verjetno kršila zahteve za nadaljnje dovoljenje, in to na način, ki bi upravičil odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa v skladu s členom 18 Direktive 2013/36/EU.
28. V smislu navedenega bi moral pristojni organ in/ali organ za reševanje med drugim upoštevati, ali obstajajo resne pomanjkljivosti ureditev upravljanja institucije ter njene operativne sposobnosti ter ali te pomanjkljivosti znatno vplivajo na zanesljivost institucije in njeno sposobnost zagotavljanja bančnih/investicijskih storitev.

4.1. Ureditve upravljanja

29. Nekateri objektivni elementi bi morali nakazati, da ima institucija resne pomanjkljivosti v svojih ureditvah upravljanja, ki bi lahko v večini primerov skupaj z drugimi objektivnimi elementi, povezanimi s kapitalom in likvidnostjo, upravičile odvzem dovoljenja. Ti elementi med drugim vključujejo:

- a. bistveno napačne navedbe v regulativnem poročanju ali računovodskih izkazih, kar povzroči zlasti, da zunanji revizor zavrne, da bi izrazil mnenje, ali da izda mnenje s pridržki;
 - b. dolgotrajen zastoj v upravljalnem organu institucije, zaradi katerega ni zmožen sprejemati kritičnih odločitev;
 - c. kopičenje bistvenih pomanjkljivosti na ključnih področjih ureditev upravljanja, ki imajo skupaj znaten negativen bonitetni vpliv na institucijo.
30. V smislu odstavka 28(c) lahko primeri takih bistvenih pomanjkljivosti, ki imajo lahko v kombinaciji znaten negativen bonitetni vpliv na institucijo, vključujejo:
- nezadostno strateško načrtovanje in formalizacijo ravni sprejemljivega tveganja/nagnjenosti k prevzemanju tveganja ter njenega okvira upravljanja tveganja, ki povzročata nezmožnost opredelitve in upravljanja tveganja ter in poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena institucija;
 - bistvene pomanjkljivosti ali težave, ki niso bile ustrezno in/ali pravočasno sporočene upravljalnemu organu;
 - nezadostne mehanizme notranje kontrole;
 - večje zmanjšanje ugleda, ki je posledica neizpolnjevanja meril „sposobnosti in primernosti“ posameznikov s ključnimi funkcijami v instituciji;
 - večje zmanjšanje ugleda, ki je posledica pomanjkanja preglednosti poslovanja in postopkov ali nepopolnega/netočnega razkritja informacij;
 - pomembne pravne postopke ali spore glede imenovanja in nasledstva posameznikov s ključnimi funkcijami v instituciji;
 - večjo neskladnost z zahtevki za plačilo.

4.2. Operativna sposobnost zagotavljanja regulativnih dejavnosti

31. Nekateri objektivni elementi lahko negativno vplivajo na operativno sposobnost institucije, da zagotavlja bančne in investicijske dejavnosti, celo brez kršenja kapitalskih in likvidnostnih regulativnih zahtev. Take okoliščine in dogodki, kadar niso pogojni in jih ni mogoče pravočasno in učinkovito odpraviti, bi bilo treba upoštevati pri oceni, ali institucija propada ali bo verjetno propadla. Kazalniki negativnih okoliščin in dogodkov med drugim vključujejo:
- a. nezmožnost institucije, ki je posledica stalnih operativnih omejitev, da bi še naprej izpolnjevala svoje obveznosti do upnikov, zlasti nezmožnost, da bi še naprej zagotavljala zavarovanje za sredstva, ki so jih instituciji zaupali njeni vlagatelji;

- b. nezmožnost institucije, da izvrši ali prejme plačila in s tem izvaja svoje bančne dejavnosti, kar je posledica stalnih operativnih omejitev;
- c. izguba zaupanja trga in vlagateljev v institucijo zaradi operativnih tveganj, kar privede do okoliščin, zaradi česar institucija ne more več izvajati svojih poslovnih dejavnosti (kar je razvidno iz nepripravljenosti njenih nasprotnih strank in drugih deležnikov, da izvajajo transakcije pri instituciji ali ji zagotovijo kapital, in, kadar je ustrezno, iz namena obstoječih nasprotnih strank, da prekinejo svoje pogodbe, vključno z navalom na banke).

Naslov III – Postopek ugotavljanja, ali institucija propada ali bo verjetno propadla

1. Ugotovitev, ki jo sprejme pristojni organ

- 32. Oceno objektivnih elementov iz naslova II teh smernic bo običajno izvedel pristojni organ med SREP, opravljenim v skladu s smernicami o SREP. Rezultati ocene SREP bodo upoštevani v skupni oceni SREP, ki je podprta s skupnim rezultatom SREP, dodeljenim instituciji. V skladu z rezultati ocene SREP bi morala ugotovitev pristojnega organa, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, temeljiti na naslednjem:
 - a. skupnem rezultatu SREP „F“, dodeljenem instituciji na podlagi meril iz smernic o SREP, ali
 - b. skupnem rezultatu SREP „4“, dodeljenem instituciji na podlagi meril iz smernic SREP, in neupoštevanju nadzornih ukrepov, uporabljenih v skladu s členoma 104 in 105 Direktive 2013/36/EU, ali ukrepov za zgodnje posredovanje, uporabljenih v skladu s členom 27(1) Direktive 2014/59/EU.
- 33. Upoštevat je treba, da bi se moral v nasprotju s standardnim postopkom SREP, uporabljenim za čezmejne bančne skupine in njihove subjekte (pri katerih sta pred njihovim dokončnim oblikovanjem v skladu s smernicami o SREP potrebna razprava in usklajevanje rezultatov ocene SREP v okviru kolegijev nadzornikov), pristojni organ, kadar namerava instituciji dodeliti rezultat „F“, v skladu s členom 81 Direktive 2014/59/EU posvetovati z organom za reševanje na podlagi postopka iz člena 32 Direktive 2014/59/EU brez predhodne razprave ali usklajevanja znotraj kolegija nadzornikov.

2. Ugotovitev, ki jo sprejme organ za reševanje

- 34. Kadar mora ugotovitev, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, sprejeti organ za reševanje, bi moral pri tem upoštevat objektivne elemente iz naslova II teh smernic v zvezi s kapitalskim položajem institucije, njenim likvidnostnim položajem in drugimi vidiki v zvezi z zahtevami za nadaljnje dovoljenje na podlagi na informacij, ki jih ima na voljo organ za reševanje.

35. Objektivne elemente iz naslova II teh smernic bi bilo treba upoštevati tudi pri pregledu ustreznih rezultatov SREP, ki ga izvede pristojni organ, pri čemer so ti rezultati zagotovljeni organu za reševanje v skladu z odstavkom 40.
36. Pri ugotavljanju, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, bi moral organ za reševanje kot objektivni element upoštevati tudi obvestilo, ki ga prejme od pristojnega organa in v katerem je navedeno, da je bil skupni rezultat SREP „4“ dodeljen instituciji na podlagi meril iz smernic o SREP in da institucija ne izpolnjuje nadzornih ukrepov, uporabljenih v skladu s členoma 104 in 105 Direktive 2013/36/EU, ali ukrepov za zgodnje posredovanje, uporabljenih v skladu s členom 27(1) Direktive 2014/59/EU.

3. Posvetovanje in izmenjava informacij med pristojnim organom in organom za reševanje

37. Brez poseganja v člen 90 in člen 32(2) Direktive 2014/59/EU bi si morala pristojni organ in organ za reševanje izmenjati informacije v skladu z zahtevami, določenimi spodaj, da se omogoči pravočasen pretok informacij za namene ocenjevanja, ali institucija propada ali bo verjetno propadla.
38. Pristojni organ in organ za reševanje bi morala pred dokončno ugotovitvijo, da institucija propada ali bo verjetno propadla, ustrezno razpravljati o rezultatih njunih ocen.
39. Po ugotovitvi prisotnosti objektivnih elementov iz naslova II teh smernic bi moral organ za reševanje zahtevati, da pristojni organ pojasni, ali in kako se te okoliščine upoštevajo v skupni oceni SREP institucije.

3.1. Informacije, ki jih zagotovi pristojni organ

40. V skladu s členom 27(2) Direktive 2014/59/EU mora pristojni organ obvestiti organ za reševanje o ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje. Poleg tega bi moral pristojni organ v skladu s členom 81(2) Direktive 2014/59/EU organ za reševanje obvestiti o kakršnih koli ukrepih za preprečevanje krize (opredeljenih v točki 101 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU) ali ukrepih iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, katerih sprejetje zahteva od institucije.
41. Da bi se olajšala izmenjava takih informacij, bi moral pristojni organ organu za reševanje zagotoviti tudi rezultate SREP, in sicer vsaj vsakič, ko pristojni organ na podlagi rezultatov SREP dodeli splošen rezultat SREP „4“ ali „F“. Zlasti bi moral pristojni organ obvestiti organ za reševanje in mu zagotoviti naslednje informacije v zvezi s posamezno institucijo:
 - a. povzetek skupne ocene SREP skupaj z vsemi rezultati SREP;
 - b. popoln sklop kazalnikov, uporabljenih pri rednem spremljanju ključnih kazalnikov, ki podpirajo SREP, kot je določeno v smernicah o SREP;

- c. vse podrobnosti o uporabljenih nadzornih ukrepih (v skladu s členoma 104 in 105 Direktive 2013/36/EU) in ukrepih za zgodnje posredovanje (v skladu s členom 27(1) Direktive 2014/59/EU) ter opis skladnosti institucije z njimi ter
- d. podrobnosti o možnostih za sanacijo, ki jih uporabi institucija, kadar je to ustrezno.

3.2. Informacije, ki jih zagotovi organ za reševanje

- 42. Po opredelitvi objektivnih elementov iz naslova II teh smernic bi moral organ za reševanje pristojnemu organu v pisni obliki predložiti svoje ugotovitve in utemeljitve.
- 43. Pristojni organ bi bilo treba obvestiti vedno, kadar organ za reševanje:
 - sprejme odločitev, da bo uveljavljal pooblastilo, da od institucije zahteva, naj naveže stik s potencialnimi kupci, da bi pripravili reševanje institucije v skladu s členom 27(2) Direktive 2014/59/EU;
 - zahteva, da neodvisni cenilec opravi vrednotenje sredstev in obveznosti institucije, ali sprejme odločitev, da bo organ za reševanje izvedel začasno vrednotenje v skladu s členom 36 Direktive 2014/59/EU;
 - od neodvisnega cenilca prejme rezultate vrednotenja sredstev in obveznosti institucije v skladu s členom 36 Direktive 2014/59/EU ali določi rezultat začasnega vrednotenja, ki je bilo izvedeno.

Naslov IV – Končne določbe in izvajanje

- 44. Te smernice se začnejo uporabljati 1. januarja 2016.